

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 9. april 2019
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Malene Lejbach
Sagsnr.: 2019-0030-2108
Dok.: 1056203

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 470 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. marts 2019.

Søren Pape Poulsen

/

Mette Kjølby Miller-Harris

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 470 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere kronikken ”Bureaukratiet mistænkeliggør voldtægtsofre” fra Politiken den 14. marts 2019, jf. REU alm. del – bilag 224?”

Svar:

Den kronik, der henvises til i spørgsmålet, handler om en dybt ulykkelig sag, hvor en kvinde har været udsat for voldtægt og drabsforsøg, som ikke alene har været en helt forfærdelig oplevelse for offeret, men for hele familien. Det fremgår af kronikken, at offeret efter straffesagens afslutning i byretten har oplevet et urimeligt sagsforløb i forbindelse med erstatningssagen hos Erstatningsnævnet.

Jeg kan ikke gå nærmere ind i det konkrete forløb, men jeg bliver naturligvis meget rystet, når jeg læser om en sådan sag.

Familien spørger i kronikken, hvorfor der ikke gøres noget for, at erstatningssager som deres behandles hurtigere. Der er slet ikke nogen tvivl om, at sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet over en længere periode har været meget utilfredsstillende. Det er under al kritik, og det er simpelthen ikke godt nok. Vi skylder ofrene at gøre det bedre. Det er efter min opfattelse helt afgørende, at en person, der har været udsat for en forbrydelse, så hurtigt som muligt får behandlet sin erstatningssag. Det er ikke kun et spørgsmål om penge, men lige så meget – og måske i endnu højere grad – et spørgsmål om at kunne lægge sagen bag sig og komme videre.

Det var også derfor, at jeg i foråret 2018 igangsatte en analyse af offererstatningsområdet, som blev afsluttet i oktober 2018. Analysen indeholder en lang række anbefalinger til, hvordan sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet kan nedbringes til gavn for ofrene, hvoraf flere af anbefalingerne allerede er ved at blive implementeret. Det gælder bl.a. en fordobling i antallet af medarbejdere i Erstatningsnævnets sekretariat i forhold til 2017, så bunken af gamle sager kan nedbringes. Herudover fremsatte jeg i slutningen af februar 2019 et lovforslag, der gennemfører en række af de anbefalinger i analysen, der kræver lovændring. Lovforslaget indebærer bl.a., at Erstatningsnævnet får adgang til de oplysninger i indkomstregistret, der er nødvendige til brug for behandlingen af en ansøgning om erstatning eller godtgørelse, fremfor at ansøgeren selv skal indsende oplysningerne til nævnet. Samtidig foreslås det, at mindre erstatningskrav tilkendes efter en særligt hurtig proces.

Lovforslaget er på nuværende tidspunkt under behandling i Folketinget, og jeg er meget tilfreds med den brede opbakning til forslaget under 1. behandlingen den 26. marts 2019.

Det forventes, at lovforslaget og de øvrige tiltag vil kunne nedbringe sagsbehandlingstiderne i Erstatningsnævnet markant i de kommende to år. Det er dog ikke ensbetydende med, at der ikke skal gøres mere på området, men vi har prioriteret at sætte ind der, hvor effekten på sagsbehandlingstiden forventes at være størst. Nu skal vi tage næste skridt, hvor vi vil se på andre initiativer, der kan være med til at styrke offererstatningsområdet yderligere til gavn for ofrene.

Selv om de mange allerede iværksatte og fremtidige tiltag på området ikke vil kunne rette op på processen i den konkrete sag, har jeg et stort håb om og tro på, at sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet nu bliver nedbragt, så ofre fremover hurtigere vil få deres erstatning og dermed forhåbentligt tilsvarende hurtigere vil kunne lægge den konkrete sag bag sig og komme videre.